

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2013

Vyhlásené: 22.10.2013

Časová verzia predpisu účinná od: 22.10.2013

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

325

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 27. októbra 2005 bol vo Fare otvorený na podpis Rámcový dohovor Rady Európy o hodnote kultúrneho dedičstva pre spoločnosť. Slovenská republika rámcový dohovor podpísala 23. mája 2012. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s rámcovým dohovorom uznesením č. 674 z 21. júna 2013 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky rámcový dohovor ratifikoval 24. júla 2013. Ratifikačná listina bola uložená 16. augusta 2013 u deponitára, ktorým je generálny tajomník Rady Európy. Rámcový dohovor nadobudol platnosť 1. júna 2011 v súlade s článkom 18 ods. c. Pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 1. decembra 2013 v súlade s článkom 18 ods. d.

**K oznámeniu č. 325
2013 Z. z.**

RÁMCOVÝ DOHOVOR RADY EURÓPY

o hodnote kultúrneho dedičstva pre spoločnosť

Preambula Členskej štáty Rady Európy, ktoré podpísali tento dohovor, majú na zreteli, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu jej členov v oblasti ochrany a rozvíjania ideálov a zásad založených na uznávaní ľudských práv, demokracie a zákonnosti, ktoré sú ich spoločným dedičstvom; uznávajú, že je potrebné, aby boli ľudia a ľudské hodnoty ústredným bodom rozšíreného interdisciplinárneho chápania kultúrneho dedičstva; zdôrazňujú hodnotu a potenciál kultúrneho dedičstva rozumne využívaného ako zdroj udržateľného rozvoja a kvality života v neustále sa vyvíjajúcej spoločnosti; uznávajú, že každý človek má právo venovať sa kultúrnemu dedičstvu podľa vlastného výberu, pri súčasnom rešpektovaní práv a slobôd iných ako jednej stránky práva slobodne sa zúčastňovať na kultúrnom živote, ktoré je zakotvené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv OSN (1948) a zaručené medzinárodným Paktom o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach (1966); presvedčené o potrebe zapojiť každého v spoločnosti do stáleho procesu definovania a spravovania kultúrneho dedičstva; presvedčené o správnosti zásady politik o kultúrnom dedičstve a výchovných iniciatív, ktoré považujú všetky kultúrne dedičstvá za rovnoprávne, a tak podporujú dialóg medzi kultúrami a náboženstvami; s ohľadom na rozličné právne dokumenty Rady Európy, najmä na Európsky kultúrny dohovor (1954), Dohovor o ochrane architektonického dedičstva Európy (1985), Európsky dohovor o ochrane archeologického dedičstva (1992, revidovaný) a Európsky dohovor o krajine (2000); presvedčené o dôležitosti utvárania paneurópskeho rámca pre spoluprácu v dynamickom procese zavádzania týchto zásad; dohodli sa takto:

I. časť

Ciele, definície a zásady

Článok 1

Ciele dohovoru

Zmluvné strany tohto dohovoru sa dohodli:

- a) uznávať, že práva súvisiace s kultúrnym dedičstvom sú súčasťou práva zúčastňovať sa na kultúrnom živote, ako ho vymedzuje Všeobecná deklarácia ľudských práv;
- b) uznávať individuálnu a kolektívnu zodpovednosť vo vzťahu ku kultúrnemu dedičstvu;
- c) zdôrazňovať, že cieľom zachovania kultúrneho dedičstva a jeho udržateľného využívania je ľudský rozvoj a kvalita života;
- d) prijímať potrebné opatrenia na vykonávanie ustanovení tohto dohovoru týkajúce sa:
 - úlohy kultúrneho dedičstva pri budovaní mierovej a demokratickej spoločnosti a v procesoch udržateľného rozvoja a ochrany kultúrnej rozmanitosti;
 - väčšej efektívnosti synergického spolupôsobenia kompetencií všetkých verejných, inštitucionálnych a súkromných aktérov.

Článok 2

Definície

Na účely tohto dohovoru

- a) kultúrne dedičstvo je skupina zdrojov zdedených z minulosti, ktoré ľudia vnímajú nezávisle od vlastníctva ako odraz a vyjadrenie svojich neustále sa vyvíjajúcich hodnôt, presvedčení, poznatkov a tradícií. Zahŕňa všetky aspekty životného prostredia, ktoré sú výsledkom vzájomného pôsobenia ľudí a miest v plynúcom čase;
- b) komunitu kultúrneho dedičstva tvoria ľudia, ktorí si vážia špecifické aspekty kultúrneho dedičstva, ktoré si želajú v rámci verejných opatrení zachovať a odovzdať budúcim generáciám.

Článok 3

Spoločné dedičstvo Európy

Zmluvné strany sa dohodli, že budú podporovať chápanie spoločného dedičstva Európy, ktoré tvoria

- a) všetky formy kultúrneho dedičstva v Európe, ktoré spolu predstavujú spoločný zdroj pamäti, porozumenia, identity, súdržnosti a tvorivosti, a
- b) ideály, zásady a hodnoty pochádzajúce zo skúsenosti nadobudnutej na základe pokroku a minulých konfliktov, ktoré podporujú rozvoj mierovej a stabilnej spoločnosti založenej na uznávaní ľudských práv, demokracie a zákonnosti.

Článok 4

Práva a povinnosti týkajúce sa kultúrneho dedičstva

Zmluvné strany uznávajú, že

- a) každý, jednotlivo alebo kolektívne, má právo využívať kultúrne dedičstvo a prispievať k jeho obohateniu;
- b) každý, jednotlivo alebo kolektívne, má povinnosť rešpektovať kultúrne dedičstvo iných tak ako svoje dedičstvo, a tým aj spoločné kultúrne dedičstvo Európy;
- c) uplatňovanie práva na kultúrne dedičstvo môže podliehať iba takým obmedzeniam, ktoré sú v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu verejného záujmu a práv a slobôd iných.

Článok 5

Práva a politiky kultúrneho dedičstva

Zmluvné strany sa zaväzujú

- a) uznávať verejný záujem týkajúci sa súčastí kultúrneho dedičstva v súlade s ich dôležitosťou pre spoločnosť;
- b) zvyšovať hodnotu kultúrneho dedičstva jeho identifikáciou, štúdiom, interpretáciou, ochranou, starostlivosťou o jeho zachovanie a prezentáciou;
- c) zabezpečiť v špecifických podmienkach každej zmluvnej strany existenciu legislatívnych ustanovení na uplatňovanie práva na kultúrne dedičstvo, ako ho definuje článok 4;
- d) vytvárať hospodárske a spoločenské prostredie, ktoré podporuje účasť na aktivitách kultúrneho dedičstva;
- e) presadzovať ochranu kultúrneho dedičstva ako ústredného faktora vzájomne sa podporujúcich cieľov trvalo udržateľného rozvoja, kultúrnej rozmanitosti a súčasnej tvorivosti;
- f) uznávať hodnotu kultúrneho dedičstva nachádzajúceho sa na územiach podliehajúcich ich jurisdikcii bez ohľadu na jeho pôvod;
- g) formulovať ucelené stratégie na uľahčenie vykonávania ustanovení tohto dohovoru.

Článok 6

Účinky dohovoru

Žiadne ustanovenie tohto dohovoru sa nemôže vykladať tak, že

- a) obmedzuje alebo oslabuje ľudské práva a základné slobody, ktoré môžu chrániť medzinárodné zmluvy, najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd;
- b) ovplyvňuje priaznivejšie ustanovenia týkajúce sa kultúrneho dedičstva a životného prostredia obsiahnuté v iných národných a medzinárodných právnych dokumentoch;
- c) vytvára vynútiteľné práva.

II. časť**Príspevok kultúrneho dedičstva k spoločenskému a ľudskému rozvoju****Článok 7****Kultúrne dedičstvo a dialóg**

Zmluvné strany sa zaväzujú prostredníctvom verejných orgánov a iných príslušných orgánov

- a) podporovať úvahy o etike a metódach prezentácie kultúrneho dedičstva, ako aj rešpektovanie rozmanitosti výkladov;
- b) ustanoviť zmierovacie procesy na spravodlivé riešenie situácií, v ktorých rozličné komunity prikladajú rovnakému kultúrnemu dedičstvu protirečivé hodnoty;
- c) rozvíjať poznanie kultúrneho dedičstva ako zdroja, ktorý podporuje mierové spolužitie upevňovaním dôvery a vzájomného porozumenia, s cieľom riešiť konflikty a predchádzať im;
- d) začleniť tieto prístupy do všetkých aspektov celoživotného vzdelávania a prípravy.

Článok 8**Životné prostredie, kultúrne dedičstvo a kvalita života**

Zmluvné strany sa zaväzujú využívať všetky aspekty dedičstva kultúrneho prostredia

- a) na obohatenie procesov hospodárskeho, politického, sociálneho a kultúrneho rozvoja a územného plánovania využívaním hodnotenia vplyvov na kultúrne dedičstvo a tam, kde je to potrebné, prijímaním stratégií na ich zmiernenie;
- b) podporovať integrovaný prístup k politikám týkajúcim sa kultúrnej, biologickej, geologickej a krajinskej rozmanitosti na dosiahnutie rovnováhy medzi týmito zložkami;
- c) upevňovať sociálnu súdržnosť pestovaním zmyslu pre spoločnú zodpovednosť vo vzťahu k miestam, v ktorých ľudia žijú;
- d) presadzovať cieľ kvality v súčasných zásahoch do životného prostredia bez ohrozenia jeho kultúrnych hodnôt.

Článok 9**Udržateľné využívanie kultúrneho dedičstva**

Na uchovanie kultúrneho dedičstva sa zmluvné strany zaväzujú

- a) presadzovať rešpektovanie integrity kultúrneho dedičstva zabezpečením toho, aby rozhodnutia o zmenách obsahovali zohľadnenie kultúrnych hodnôt, ktorých sa týkajú;
- b) definovať a propagovať zásady pre udržateľné spravovanie a podporovať udržiavanie;
- c) zabezpečiť, aby všetky všeobecné technické nariadenia zohľadňovali špecifické požiadavky ochrany kultúrneho dedičstva;
- d) podporovať využívanie tradičných materiálov, techník a zručností a skúmať ich potenciál pre súčasné aplikácie;
- e) podporovať vysokú kvalitu práce pomocou systémov odborných kvalifikácií a akreditácie jednotlivcov, podnikov a inštitúcií.

Článok 10**Kultúrne dedičstvo a hospodárska činnosť**

S cieľom plne využiť potenciál kultúrneho dedičstva ako faktora udržateľného hospodárskeho ekonomického rozvoja sa zmluvné strany zaväzujú

- a) zvyšovať povedomie a využívať hospodársky potenciál kultúrneho dedičstva;
- b) brať do úvahy špecifický charakter a záujmy kultúrneho dedičstva pri navrhovaní hospodárskych politík a
- c) zabezpečiť, aby tieto politiky rešpektovali integritu kultúrneho dedičstva bez toho, aby ohrozovali hodnoty s ním spojené.

III. časť**Spoločná zodpovednosť za kultúrne dedičstvo a verejná účasť****Článok 11****Zvyšovanie verejnej zodpovednosti za kultúrne dedičstvo**

Zmluvné strany sa pri správe kultúrneho dedičstva zaväzujú

- a) presadzovať jednotný a dobre informovaný prístup verejných orgánov vo všetkých rezortoch a na všetkých úrovniach;
- b) vytvoriť právne, finančné a odborné rámce, ktoré umožnia verejným orgánom, odborníkom, vlastníkom, investorom, podnikom, mimovládny organizáciám a občianskej spoločnosti postupovať spoločne;
- c) navrhovať inovačné spôsoby pre spoluprácu verejných orgánov s ostatnými aktérmi;
- d) rešpektovať a podporovať dobrovoľné iniciatívy, ktoré dopĺňujú úlohy verejných orgánov;
- e) nabádať mimovládne organizácie, ktoré sa venujú ochrane dedičstva, na to, aby konali vo verejnom záujme.

Článok 12**Prístup ku kultúrnemu dedičstvu a demokratická účasť**

Zmluvné strany sa zaväzujú

- a) povzbudzovať každého, aby sa zapájal do
 - procesu identifikácie, štúdia, výkladu, ochrany a zachovania kultúrneho dedičstva;
 - verejných úvah a diskusií o možnostiach a výzvach, ktoré kultúrne dedičstvo predstavuje;
- b) brať do úvahy hodnotu, ktorú každá komunita kultúrneho dedičstva prikladá kultúrnemu dedičstvu, s ktorým sa identifikuje;
- c) uznávať úlohu dobrovoľníckych organizácií ako partnerov pri aktivitách, aj ako konštruktívnych kritikov politik kultúrneho dedičstva;
- d) prijať opatrenia na zlepšenie prístupu ku kultúrnemu dedičstvu, hlavne pre mladých ľudí a znevýhodnených, s cieľom zvýšiť povedomie o hodnote kultúrneho dedičstva, potrebe udržiavať a zachovať ho a o možnostiach využitia, ktoré prináša.

Článok 13**Kultúrne dedičstvo a vedomosti**

Zmluvné strany sa zaväzujú

- a) podporovať zaradenie prvku kultúrneho dedičstva na všetkých úrovniach vzdelávania, nie nevyhnutne ako samostatného študijného predmetu, ale ako bohatého študijného zdroja v iných predmetoch;
- b) posilniť väzbu medzi vzdelávaním o kultúrnom dedičstve a odborným vzdelávaním;
- c) podporovať interdisciplinárny výskum o kultúrnom dedičstve, komunitách dedičstva, životnom prostredí a ich vzájomnom prepojení;
- d) podporovať kontinuálne odborné vzdelávanie a výmenu poznatkov a zručností v rámci vzdelávacieho systému aj mimo neho.

Článok 14**Kultúrne dedičstvo a informačná spoločnosť**

Zmluvné strany sa zaväzujú využívať digitálnu technológiu na zlepšenie prístupu ku kultúrnemu dedičstvu a jeho využitiu

- a) podporou iniciatív, ktoré presadzujú kvalitu obsahu a snažia sa zabezpečiť rôznosť jazykov a kultúr v informačnej spoločnosti;
- b) podporou medzinárodne kompatibilných štandardov pre štúdium, ochranu, zveľaďovanie a bezpečnosť kultúrneho dedičstva a bojom proti nezákonnému obchodovaniu s kultúrnym majetkom;

- c) snahou riešiť prekážky v prístupe k informáciám týkajúcim sa kultúrneho dedičstva, najmä na vzdelávacie účely, pri súčasnej ochrane práv duševného vlastníctva;
- d) uznávaním toho, že vytváranie digitálnych obsahov týkajúcich sa dedičstva by nemalo poškodiť ochranu existujúceho dedičstva.

IV. časť

Monitorovanie a spolupráca

Článok 15

Závazky zmluvných strán

Zmluvné strany sa zaväzujú

- a) rozvíjať prostredníctvom Rady Európy funkciu monitorovania právnych predpisov, politík a praktík týkajúcich sa kultúrneho dedičstva v súlade so zásadami ustanovenými týmto dohovorom;
- b) uchovávať, rozvíjať a prispievať údajmi do spoločného informačného systému prístupného verejnosti, čo uľahčí hodnotenie toho, ako každá strana plní svoje záväzky podľa tohto dohovoru.

Článok 16

Mechanizmus monitorovania

- a) Podľa článku 17 štatútu Rady Európy navrhne Výbor ministrov vhodný výbor alebo určí existujúci výbor na monitorovanie uplatňovania tohto dohovoru, ktorý bude oprávnený vypracovať pravidlá pre výkon svojej činnosti.
- b) Navrhnutý výbor
 - ustanovuje podľa potreby rokovací poriadok;
 - spravuje spoločný informačný systém uvedený v článku 15 udržiavaním prehľadu prostriedkov, ktorými sa plní každý záväzok tohto dohovoru;
 - na žiadosť jedného alebo viacerých strán poskytuje posudok na ktorúkoľvek otázku týkajúcu sa výkladu tohto dohovoru, pričom zohľadňuje všetky právne dokumenty Rady Európy;
 - na podnet jednej alebo viacerých strán vykonáva hodnotenie akéhokoľvek aspektu uplatňovania tohto dohovoru;
 - presadzuje nadrezortné uplatňovanie tohto dohovoru spoluprácou s inými výbormi a zúčastňovaním sa na iných iniciatívach Rady Európy;
 - podáva Výboru ministrov správu o svojich aktivitách.Výbor môže zapojiť do svojej práce expertov a pozorovateľov.

Článok 17

Spolupráca pri následných činnostiach

Zmluvné strany sa zaväzujú spolupracovať vzájomne a prostredníctvom Rady Európy pri dosahovaní cieľov a zásad tohto dohovoru, a najmä pri presadzovaní uznávania spoločného dedičstva Európy:

- a) zavádzaním stratégií spolupráce na riešenie priorít určených prostredníctvom procesu monitorovania;
 - b) presadzovaním multilaterálnych a cezhraničných aktivít a rozvíjaním sietí regionálnej spolupráce s cieľom uplatňovať tieto stratégie;
 - c) výmenou, rozvojom, kodifikáciou a zabezpečením šírenia osvedčených praktík;
 - d) informovaním verejnosti o cieľoch a uplatňovaní tohto dohovoru.
- Ktorékoľvek zmluvné strany môžu na základe vzájomnej dohody uzatvoriť finančnú dohodu na uľahčenie medzinárodnej spolupráce.

V. časť
Záverečné ustanovenia

Článok 18

Podpis a nadobudnutie platnosti

- a) Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy.
- b) Podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Rady Európy.
- c) Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa, keď desať členských štátov Rady Európy vyjadrilo svoj súhlas byť týmto dohovorom viazaný podľa ustanovení predchádzajúceho odseku.
- d) Vo vzťahu ku každému signatárskemu štátu, ktorý dodatočne vyjadrí svoj súhlas viazať sa týmto dohovorom, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení.

Článok 19

Pristúpenie

- a) Po tom, ako tento dohovor nadobudne platnosť, môže Výbor ministrov Rady Európy prizvať ktorýkoľvek štát, ktorý nie je členom Rady Európy ani Európskeho spoločenstva, aby pristúpil k tomuto dohovoru rozhodnutím väčšiny podľa článku 20.d štatútu Rady Európy a jednomyseľným hlasovaním zástupcov zmluvných štátov, ktorí sú oprávnení zasadať vo Výbore ministrov.
- b) Pre každý prístupujúci štát alebo pre Európske spoločenstvo, ak pristúpi k dohovoru, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 20

Teritoriálne uplatňovanie

- a) Každý štát môže pri podpise alebo pri ukladaní ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení vymedziť územie alebo územia, na ktorých sa tento dohovor bude uplatňovať.
- b) Každý štát môže kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť platnosť tohto dohovoru na akékoľvek iné územie vymedzené vo vyhlásení. Pre takéto územie nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.
- c) Akékoľvek vyhlásenie podľa predchádzajúcich dvoch odsekov možno vo vzťahu k akémukoľvek územiu uvedenému v takomto vyhlásení odvolať oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi. Odvolanie nadobudne platnosť prvý deň mesiaca po uplynutí lehoty šiestich mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 21

Vypovedanie

- a) Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor zaslaním oznámenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
- b) Takáto výpoveď nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí lehoty šiestich mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 22

Zmeny a doplnenia

- a) Ktorákoľvek zmluvná strana a výbor, ktorý je uvedený v článku 16, môže navrhnúť zmeny a doplnenia tohto dohovoru.
- b) Každý návrh na zmenu a doplnenie sa oznamuje generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktorý ho oznámi členským štátom Rady Európy, ostatným zmluvným stranám a každému štátu, ktorý nie je členom Európskeho spoločenstva, prizvanému na prístupenie k tomuto dohovoru podľa ustanovení článku 19.
- c) Výbor preskúma každý pozmeňovací návrh a predloží znenie, ktoré prijala trojštvrťinová väčšina zástupcov zmluvných strán, Výboru ministrov na prijatie. Po jeho prijatí Výborom ministrov väčšinou ustanovenou v článku 20.d štatútu Rady Európy a jednomyselným hlasovaním zmluvných štátov oprávnených zastávať miesta vo Výbore ministrov sa text pošle zmluvným stranám na prijatie.
- d) Akákoľvek zmena a doplnenie nadobudne platnosť pre zmluvné strany, ktoré ju prijali, prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa, keď desať členských štátov Rady Európy oznámilo generálnemu tajomníkovi ich prijatie. Vo vzťahu k akejkoľvek zmluvnej strane, ktorá zmenu a doplnenie dodatočne prijme, nadobudne táto zmena a doplnenie platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa, keď príslušná strana informovala generálneho tajomníka o jej prijatí.

Článok 23

Oznámenia

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy, každému inému štátu, ktorý pristúpil alebo bol prizvaný, aby pristúpil k tomuto dohovoru a Európskemu spoločenstvu, ak pristúpilo alebo bolo k pristúpeniu prizvané:

- a) každé podpísanie;
- b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo pristúpení;
- c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s ustanoveniami článkov 18, 19 a 20;
- d) každý iný pozmeňovací návrh tohto dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 22, ako aj s dátumom nadobudnutia jeho platnosti;
- e) každé iné opatrenie, vyhlásenie, oznámenie alebo informáciu, ktoré sa týkajú tohto dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Vo Fare 27. októbra 2005 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jedinom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému členskému štátu Rady Európy a každému štátu alebo Európskemu spoločenstvu prizvanému pristúpiť k tomuto dohovoru.

K oznámeniu č. 325/2013 Z. z.

**COUNCIL OF EUROPE FRAMEWORK CONVENTION
on the Value of Cultural Heritage for Society**

Preamble

The member States of the Council of Europe, Signatories hereto,

Considering that one of the aims of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members for the purpose of safeguarding and fostering the ideals and principles, founded upon respect for human rights, democracy and the rule of law, which are their common heritage;

Recognising the need to put people and human values at the centre of an enlarged and cross-disciplinary concept of cultural heritage;

Emphasising the value and potential of cultural heritage wisely used as a resource for sustainable development and quality of life in a constantly evolving society;

Recognising that every person has a right to engage with the cultural heritage of their choice, while respecting the rights and freedoms of others, as an aspect of the right freely to participate in cultural life enshrined in the United Nations Universal Declaration of Human Rights (1948) and guaranteed by the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966);

Convinced of the need to involve everyone in society in the ongoing process of defining and managing cultural heritage;

Convinced of the soundness of the principle of heritage policies and educational initiatives which treat all cultural heritages equitably and so promote dialogue among cultures and religions;

Referring to the various instruments of the Council of Europe, in particular the European Cultural Convention (1954), the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe (1985), the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (1992, revised) and the European Landscape Convention (2000);

Convinced of the importance of creating a pan-European framework for co-operation in the dynamic process of putting these principles into effect;

Have agreed as follows:

Section I

Aims, definitions and principles

Article 1

Aims of the Convention

The Parties to this Convention agree to:
a recognise that rights relating to cultural heritage are inherent in the right to participate in cultural life, as defined in the Universal Declaration of Human Rights;

b recognise individual and collective responsibility towards cultural heritage;

c emphasise that the conservation of cultural heritage and its sustainable use have human development and quality of life as their goal;

d take the necessary steps to apply the provisions of this Convention concerning:

- the role of cultural heritage in the construction of a peaceful and democratic society, and in the processes of sustainable development and the promotion of cultural diversity;
- greater synergy of competencies among all the public, institutional and private actors concerned.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention,

a cultural heritage is a group of resources inherited from the past which people identify, independently of ownership, as a reflection and expression of their constantly evolving values, beliefs, knowledge and traditions. It includes all aspects of the environment resulting from the interaction between people and places through time;

b a heritage community consists of people who value specific aspects of cultural heritage which they wish, within the framework of public action, to sustain and transmit to future generations.

Article 3

The common heritage of Europe

The Parties agree to promote an understanding of the common heritage of Europe, which consists of:

- a all forms of cultural heritage in Europe which together constitute a shared source of remembrance, understanding, identity, cohesion and creativity, and
- b the ideals, principles and values, derived from the experience gained through progress and past conflicts, which foster the development of a peaceful and stable society, founded on respect for human rights, democracy and the rule of law.

Article 4

Rights and responsibilities relating to cultural heritage

The Parties recognise that:

- a everyone, alone or collectively, has the right to benefit from the cultural heritage and to contribute towards its enrichment;
- b everyone, alone or collectively, has the responsibility to respect the cultural heritage of others as much as

their own heritage, and consequently the common heritage of Europe;

- c exercise of the right to cultural heritage may be subject only to those restrictions which are necessary in a democratic society for the protection of the public interest and the rights and freedoms of others.

Article 5

Cultural heritage law and policies

The Parties undertake to:

- a recognise the public interest associated with elements of the cultural heritage in accordance with their importance to society;
- b enhance the value of the cultural heritage through its identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation;
- c ensure, in the specific context of each Party, that legislative provisions exist for exercising the right to cultural heritage as defined in Article 4;
- d foster an economic and social climate which supports participation in cultural heritage activities;
- e promote cultural heritage protection as a central factor in the mutually supporting objectives of sustainable development, cultural diversity and contemporary creativity;
- f recognise the value of cultural heritage situated on territories under their jurisdiction, regardless of its origin;
- g formulate integrated strategies to facilitate the implementation of the provisions of this Convention.

Article 6

Effects of the Convention

No provision of this Convention shall be interpreted so as to:

- a limit or undermine the human rights and fundamental freedoms which may be safeguarded by international instruments, in particular, the Universal Declaration of Human Rights and the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms;
- b affect more favourable provisions concerning cultural heritage and environment contained in other national or international legal instruments;
- c create enforceable rights.

Section II

Contribution of cultural heritage to society and human development

Article 7

Cultural heritage and dialogue

The Parties undertake, through the public authorities and other competent bodies, to:

- a encourage reflection on the ethics and methods of presentation of the cultural heritage, as well as respect for diversity of interpretations;
- b establish processes for conciliation to deal equitably with situations where contradictory values are

placed on the same cultural heritage by different communities;

- c develop knowledge of cultural heritage as a resource to facilitate peaceful co-existence by promoting trust and mutual understanding with a view to resolution and prevention of conflicts;
- d integrate these approaches into all aspects of lifelong education and training.

Article 8

Environment, heritage and quality of life

The Parties undertake to utilise all heritage aspects of the cultural environment to:

- a enrich the processes of economic, political, social and cultural development and land-use planning, resorting to cultural heritage impact assessments and adopting mitigation strategies where necessary;
- b promote an integrated approach to policies concerning cultural, biological, geological and landscape diversity to achieve a balance between these elements;
- c reinforce social cohesion by fostering a sense of shared responsibility towards the places in which people live;
- d promote the objective of quality in contemporary additions to the environment without endangering its cultural values.

Article 9

Sustainable use of the cultural heritage

To sustain the cultural heritage, the Parties undertake to:

- a promote respect for the integrity of the cultural heritage by ensuring that decisions about change include an understanding of the cultural values involved;
- b define and promote principles for sustainable management, and to encourage maintenance;
- c ensure that all general technical regulations take account of the specific conservation requirements of cultural heritage;
- d promote the use of materials, techniques and skills based on tradition, and explore their potential for contemporary applications;
- e promote high-quality work through systems of professional qualifications and accreditation for individuals, businesses and institutions.

Article 10

Cultural heritage and economic activity

In order to make full use of the potential of the cultural heritage as a factor in sustainable economic development, the Parties undertake to:

- a raise awareness and utilise the economic potential of the cultural heritage;
- b take into account the specific character and interests of the cultural heritage when devising economic policies; and
- c ensure that these policies respect the integrity of the cultural heritage without compromising its inherent values.

Section III**Shared responsibility for cultural heritage and public participation**

Article 11

The organisation of public responsibilities for cultural heritage

In the management of the cultural heritage, the Parties undertake to:

- a promote an integrated and well-informed approach by public authorities in all sectors and at all levels;
- b develop the legal, financial and professional frameworks which make possible joint action by public authorities, experts, owners, investors, businesses, non-governmental organisations and civil society;
- c develop innovative ways for public authorities to co-operate with other actors;
- d respect and encourage voluntary initiatives which complement the roles of public authorities;
- e encourage non-governmental organisations concerned with heritage conservation to act in the public interest.

Article 12

Access to cultural heritage and democratic participation

The Parties undertake to:

- a encourage everyone to participate in:
 - the process of identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation of the cultural heritage;
 - public reflection and debate on the opportunities and challenges which the cultural heritage represents;
- b take into consideration the value attached by each heritage community to the cultural heritage with which it identifies;
- c recognise the role of voluntary organisations both as partners in activities and as constructive critics of cultural heritage policies;
- d take steps to improve access to the heritage, especially among young people and the disadvantaged, in order to raise awareness about its value, the need to maintain and preserve it, and the benefits which may be derived from it.

Article 13

Cultural heritage and knowledge

The Parties undertake to:

- a facilitate the inclusion of the cultural heritage dimension at all levels of education, not necessarily as a subject of study in its own right, but as a fertile source for studies in other subjects;
- b strengthen the link between cultural heritage education and vocational training;
- c encourage interdisciplinary research on cultural heritage, heritage communities, the environment and their inter-relationship;

- d encourage continuous professional training and the exchange of knowledge and skills, both within and outside the educational system.

Article 14

Cultural heritage and the information society

The Parties undertake to develop the use of digital technology to enhance access to cultural heritage and the benefits which derive from it, by:

- a encouraging initiatives which promote the quality of contents and endeavour to secure diversity of languages and cultures in the information society;
- b supporting internationally compatible standards for the study, conservation, enhancement and security of cultural heritage, whilst combating illicit trafficking in cultural property;
- c seeking to resolve obstacles to access to information relating to cultural heritage, particularly for educational purposes, whilst protecting intellectual property rights;
- d recognising that the creation of digital contents related to the heritage should not prejudice the conservation of the existing heritage.

Section IV**Monitoring and co-operation**

Article 15

Undertakings of the Parties

The Parties undertake to:

- a develop, through the Council of Europe, a monitoring function covering legislations, policies and practices concerning cultural heritage, consistent with the principles established by this Convention;
- b maintain, develop and contribute data to a shared information system, accessible to the public, which facilitates assessment of how each Party fulfils its commitments under this Convention.

Article 16

Monitoring mechanism

- a The Committee of Ministers, pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe, shall nominate an appropriate committee or specify an existing committee to monitor the application of the Convention, which will be authorised to make rules for the conduct of its business;
- b The nominated committee shall:
 - establish rules of procedure as necessary;
 - manage the shared information system referred to in Article 15, maintaining an overview of the means by which each commitment under this Convention is met;
 - at the request of one or more Parties, give an advisory opinion on any question relating to the interpretation of the Convention, taking into consideration all Council of Europe legal instruments;

- on the initiative of one or more Parties, undertake an evaluation of any aspect of their implementation of the Convention;
- foster the trans-sectoral application of this Convention by collaborating with other committees and participating in other initiatives of the Council of Europe;
- report to the Committee of Ministers on its activities.

The committee may involve experts and observers in its work.

Article 17

Co-operation in follow-up activities

The Parties undertake to co-operate with each other and through the Council of Europe in pursuing the aims and principles of this Convention, and especially in promoting recognition of the common heritage of Europe, by:

- a putting in place collaborative strategies to address priorities identified through the monitoring process;
- b fostering multilateral and transfrontier activities, and developing networks for regional co-operation in order to implement these strategies;
- c exchanging, developing, codifying and assuring the dissemination of good practices;
- d informing the public about the aims and implementation of this Convention.

Any Parties may, by mutual agreement, make financial arrangements to facilitate international co-operation.

Section V Final clauses

Article 18

Signature and entry into force

- a This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe.
- b It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- c This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
- d In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19

Accession

- a After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council of Europe, and the European Community, to accede to the Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
- b In respect of any acceding State, or the European Community in the event of its accession, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 20

Territorial application

- a Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- b Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- c Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21

Denunciation

- a Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- b Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 22

Amendments

- a Any Party, and the committee mentioned in Article 16, may propose amendments to this Convention.

- b Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe, who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the other Parties, and to any non-member State and the European Community invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 19.
- c The committee shall examine any amendment proposed and submit the text adopted by a majority of three-quarters of the Parties' representatives to the Committee of Ministers for adoption. Following its adoption by the Committee of Ministers by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by the unanimous vote of the States Parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- d Any amendment shall enter into force in respect of the Parties which have accepted it, on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have informed the Secretary General of their acceptance. In respect of any Party which subsequently accepts it, such amendment shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which the said Party has informed the Secretary General of its acceptance.

Article 23
Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State which has acceded or been invited to accede to this Convention, and the European Community having acceded or been invited to accede, of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 18, 19 and 20;
- d any amendment proposed to this Convention in accordance with the provisions of Article 22, as well as its date of entry into force;
- e any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Faro, this 27th day of October 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State or the European Community invited to accede to it.

